

LA MIRADA DE L'EST

LA MIRADA DE L'EST

QUIM CURBET

Durant els nostres anys de guerra freda, l'est era un territori permanentment emboirat, cobert de neu i d'estepes desolades. Les antenes de Pals apuntaven cap a l'est, els espies ens fitaven amb ulls d'odi i els míssils amenaçaven el cor benaurat de les nostres pacífiques viles. Tot va acabar un dia de novembre i des d'aleshores l'est és només un punt cardinal com els altres.

Però, malgrat tot, cada dia la llum neix de l'est i només de l'est. Travessant l'horitzó com una ganiveta afilada, arrossegant-se per les costes aixafinades de les illes italianes i pel vellut irisat dels teulats de la ciutat eterna, el sol ens arriba de l'únic lloc on pot arribar.

L'est és un territori primordial. De fet els llibres d'història sempre

comencen a l'est, que és on van néixer les grans civilitzacions dels antics. De l'est van arribar els primers grecs a les platges d'Empúries, Foceus amb afany comercial, i després els romans, en guerra amb Hanníbal i entossudits a construir un imperi, i, finalment, cap a l'est van girar la mirada els catalans de Roger de Flor, cercant la llum sempiterna en l'indret on naixia, entre els vells temples que s'enrunaven.

Tot comença a l'est i es desplaça lentament seguint la ruta del sol. Les nostres mirades cada matí s'omplen amb la llum de l'est i l'ombra afinada dels rellotges de sol va assenyalant el camí que hem de seguir. Fills d'una civilització tardoral, anem a dormir cada dia resant l'oració de l'antiga saviesa i esperant que l'endemà torni a acudir el sol, a l'hora acordada, per il·luminar el verd país dels records i fer córrer el comptador de les nostres vides.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2015/09/24/mirada-lest/744912.html?utm_source=rss